

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปริมาณอ่อนตัวพาราฟิน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปริมาณอ่อนตัวพาราฟินในน้ำอยู่ในช่วง $16 - 614 \text{ ug/l}$
2. ปริมาณอ่อนตัวพาราฟินในตะกอนอยู่ในช่วง $0.4 - 11.7 \text{ ug/g}$
3. ไม่พบความแตกต่าง เป็นนัยสำคัญในปริมาณอ่อนตัวพาราฟินที่เก็บในระยะเวลาต่างกัน ยกเว้นสักวันมีริเวณปากแม่น้ำจะมีความแตกต่างกันในกิโลเมตรทางตะกอน
4. พิพาราฟินเป็นนัยสำคัญของปริมาณอ่อนตัวพาราฟิน ในตะกอนและน้ำ
5. ไม่พบความแตกต่าง เป็นนัยสำคัญของปริมาณอ่อนตัวพาราฟินในตะกอนและน้ำเมื่อเปรียบเทียบ ณ บริเวณอ่าวไทยตอนบนกับอ่าวไทยตอนล่าง ที่ระดับความเชื้อมัน 95% แต่พิพาราฟินเป็นนัยสำคัญของปริมาณอ่อนตัวพาราฟินในตะกอนเมื่อใช้ระดับความเชื้อมัน 90%
6. ปริมาณการบ่อนทำน้ำหนักไม่เล็กน้อยมากกว่าการบ่อนทำน้ำหนักในเดือนตุลาคมมากกว่าในตะกอน และในน้ำปริมาณการบ่อนทำน้ำหนักไม่เล็กน้อยจะมีมากกว่าการบ่อนทำน้ำหนักในเดือนมากกว่า
7. บริเวณชายฝั่งทะเลค้านตะวันออกค่าเฉลี่ยปริมาณอ่อนตัวพาราฟิน ทั้ง 2 ระยะที่ตรวจพบในตะกอนและน้ำจะมีมากที่สุดทั้ง แม่น้ำแม่ และสักพะ ตามลำดับ
8. ลักษณะการเพรียกรายชื่อของปริมาณอ่อนตัวพาราฟิน จะคล้าย เมื่อระดับจากปากแม่น้ำเพิ่มขึ้น
9. จากการสังเกตพบว่าจำนวนการบ่อนทำน้ำหนักที่เป็นเศษถ่านในอ่อนตัวพาราฟิน จะมีมากและเห็นได้ชัดในตะกอนและน้ำหอยทัวร์ปู